

Потенцијално учешће ЛДП у будућој влади или неки други могући облик сарадње биће јасан знак да ли та влада има за приоритет европске интеграције или неку другу агенду, изјавио је у разговору за “ Дневник ” лидер те странке Чедомир Јовановић, након што је последњих дана међу топ темама на политичкој сцени Србије питање хоће ли ЛДП ући у нову Владу. Како каже, то што ЛДП, “ без обзира на то да ли има 3 или 130 посланика, или је ванпарламентарна странка, увек на крају буде главна политичка тема, доста говори о важности наше политике ”.

- Чињеница да иако постоји стабилна већина два месеца после избора немамо владу говори да се Србија налази на озбиљној прекретници и да тешка питања пред нама скоро нико не сме да узме у уста, а ником не пада на памет да на њих понуди одговоре.

Стиче се утисак да најжешћи напади тим поводом долазе од странака са којима сте некада да кажемо били савезници?

- Од кад постоји ЛДП изгледа да је суштина политике којом се бавимо увек била лакше разумљива нашим противницима него људима са којима би требало да делимо вредности. Кампања против наше странке, која траје од избора до данас, иницирана је у политичким круговима који сеprotиве чланству Србије у ЕУ. Против ЛДП у последњих месец дана удружио се шарен спектар политичко – безбедносно - криминалног подземља, од Легије и Шешеља, преко Вулина и Додика, до Цанета Суботића и Вучићевића, и свих медија који гравитирају око идеја које покушавају да задрже Србију у систему вредности који је предуго уништава. Иако данас изгледа да се срећемо са неким новим проблемима, тужна истина је да је у геному свих наших саплитања неспособност да схватимо сопствену прошлост, свет који нас окружује и да одлучимо шта заиста желимо да будемо. Нико од људи који би желели да задрже Србију у центру нестабилног региона, у неспособности да се мења и напредује, у константном сукобу са

самом собом и са светом од којег зависи, нема никакву дилему да би улазак ЛДП у владу значио окретање некаквој другачијој политици. Нажалост, увек смо имали проблем да то објаснимо оном делу друштва који нам је најближи.

Јесте ли се сретали са Вучићем после првог круга разговора о влади?

- Не. Све о нашем једином сусрету и контакту после избора смо рекли јавности и ако се деси други то сигурно неће бити тајно.

Постоје ли тачке у програма мандатара, које би биле заједнички именитељ за његову и вашу странку, а шта је то што је крупна програмска разлика?

- Састав ове владе одлучиће да ли ће Србија заиста кренути ка чланству у ЕУ или ће наставити да глумата европску политику док у друштву европске вредности, права и слободе полако клизе ка најнижем нивоу у последњих двадесет година. Прве ствари које ће показати шта стварно Србија жели да буде, биће однос према проблемима у региону, политика према Босни и Херцеговини и Косову, нормализација односа са Хрватском, приближаваје спољне политике ЕУ и способност стварања новог безбедносног контекста. Све то су ствари које од почетка представљају основу наше политике.

Како коментаришете став Хрватске према евроинтеграцијама Србије?

- Хистеричне реакције хрватске владе у оставци ми изгледају као део кампање у коју је Хрватска управо ушла и као огледалска слика кампање у којој се наша земља константно налази. Са било које стране гледано, цена коју обе земље плаћају за трајну нестабилност коју стварају је бесмислено велика. Да иза нас не стоје две деценије негирања злочина и правдања сопственог национализма, саботирања правосуђа и величања злочинаца, ово данас не би била тема ни у Србији ни у Хрватској.

Након преговарачких отварања поглавља, рекли сте да Србија неће моћи да ради на остварењу зацртаних задатака, стојећи једном ногом у прошлости и ослањајући се

на политичаре који цео свој смисао налазе у саботирању нашег европског пута. На кога сте ту мислили?

- Са једне стране, данас у Србији имамо повратак странака екстремне деснице у парламент, са друге, у коалицији која ће формирати будућу владу, неколико странака које свој идентитет граде на антиевропској политици. Без обзира на то, највећа одговорност ће бити на владајућој странци и њеној спремности да раскрсти са оним што је била пре десет или двадесет година и окрене се оном што свака странка која жели да води европску политику у Србији мора да уради.

Када говорите о консенсусу који је потребан Србији, са којим партијама бисте га правили?

- Питања пред Србијом су превише велика да би ван потребног консензуса оставила било коју важну странку осим десничарског политичког талоба, који једини смисао постојања налази у држању Србије у продуженом ратном стању са целим цивилизованим светом. Питања као што су нови Устав, приближавање НАТО, решавање односа са Косовом и Босном и Херцеговином биће немогуће решити без таквог консензуса. Способност да се направи такав друштвени договор разликује успешна друштва од оних која нестају.

Сведоци смо оштрих критика које сте претрпели након одласка у Сребреницу. Да ли став Ваше странке по том питању, нарочито онај део да је почињен геноцид, може постати препрека за вашу евентуалну коалицију са Вучићем?

- Када бисмо сад пребројали тачке наше политике које су нас разликовале од Вучића, и не само њега, последних десет година, простор за овај интервју би био тесан да их набројимо. ДС је пре годину или две помињала наш однос према пуном чланству у НАТО као разлог зашто не можемо да правимо коалицију. Данас је то централна тачка предизборног програма њиховог актуелног председника. Чланство Србије у ЕУ сигурно ће се десити после престанка негирања геноцида од стране наше владе. Једанаести јул је признат као Дан геноцида у Сребреници и ту ствар нам Европа неће прогледати кроз прсте. Сваки дан одлагања прихватања те чињенице због „заливања“ популистичке политике отимамо од своје боље будућности и бацамо га у блато које нам је прогутало последње две деценије.

Када је о спољној политици реч, мислите ли да Србија може и даље на буде на позицији блиских односа и са Истоком и Западом?

- Ако је време нешто доказало, доказало је да додворавањем свима зарадимо само презир и неразумевање свих којима се додворавамо. Србија мора да уради све да би остварила своје спољнополитичке приоритете, а то је данас, без даљњег, чланство у ЕУ.

На том путу не смеју да нас зауставе неискрена пријатељства, лажни митови и популистичка политика. Ми немамо други начин да опстанемо него да што пре уђемо у Европску унију.

(Дневник)